

LAIVAS

SAVAITINIS LAIKRAŠTIS

No. 24. Birželio (June) 9, 1923. Metai III

“Entered as second-class matter July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879”

LAIVAS (THE SHIP)

Published weekly by Draugas Publ. Co.

Prenumeratos Kaina: Subscription Rates:

Metams	\$1.50	One Year	\$1.50
Puse' metų	75c.	Six Months	75c.
Vienas numeris	5c.	Single Copy	5c.

DRAUGAS PUBLISHING CO.,

2334 So. Oakley Ave.

Chicago, Ill.

I GERB. “LAIVO” SKAITYTOJUS.

Mes žinome, kad Jus gerai suprantate, kaip yra svarbu, kad kiekviena katalikų šeimyna ir kiekvienas katalikas skaitytų kokį nors katalikišką laikraštį. Todel prašome Jus platinti “Laivą.”

Nuo šio laiko, kas tik prisiųs pilnas metines prenumeratas trijų naujų skaitytojų, prisiųsime dovanų “Kauno Albumą.”

IV-sis PO SEKMINIŲ SEKMADIENIS.

Šv. Mišių lekcija (Rym. 8, 18-23).

Broliai. Manau, kad šio laiko kentėjimai nėra lygus busiančiai garbei, kuri apsireikš mummyse. Nes sutvėrimo ilgesys laukia Dievo sunų apreiškimo. Nes sutvėrimas tuštybei pavergtas yra nenoromis, bet per tą, kurs pavergė jį viltimi; nes ir patsai sutvėrimas pasiliuosuos iš sugėdimo vergijosi Dievo sunų garbės laisvę. Mes gi žinome, kad visas sutvėrimas dejuoja ir gimdo iki šiol. Ir ne tik jisai, bet ir mes patys, dvasios pradžia turintieji, ir mes patys savije vaitojame laukdami priėmimo į Dievo sunus mūsų kuno atpirkimo mūsų Viešpatyje Jezuje Kristuje.

Šv. Mišių Evangelija (šv. Luko 5, 1-11).

Anuo metų, kada minios veržėsi prie Jezaus Dievo žodžių klausyti, jis stovėjo prie Genezarėto ežero. Tenai Jis pamatė prie ežero kranto du laivu; žvejai gi buvo išlipę ir plovė tinklus. Išengęs į vieną laivą, kurs buvo Simonui, Jis paprašė jį atsistumti truputį nuo kranto; ir atsisėdęs mokė minias iš laivo. Paliovęs gi kaltėti, jis tarė Simonui: Irkies toliau ir įleiskite savo tinklus žvejoti. Simonas atsiliepdamas jam tarė: Mokytojau, vargome visą naktį ir nieko nesugavome; bet tavo žodžiu įleisiu tinklą. Ir tai padarę jie užgriebė didelę daugybę žuvų, jų gi tinklas ėmė plyšti. Tuomet jie pamojo draugams, buvusiems kitame laive, prisiartinti ir jiems padėti. Tie prisiartino ir pripildė abudu laivu, taip kad bemažko nepasinėrė. Tai matydamas Simonas Petras parpuolė prie Jezaus kelių ir tarė: Atsitrauk nuo manęs, Viešpatie, nes aš esu žmogus nusidėjęlis. Nes jį ir visus buvusius su juo buvo apėmęs išgastis dėlai žvejonės, kurią buvo padarę, taipat gi ir Zebediejaus sunus Jokubą ir Joną, kuriuodu buvo Simonui draugai. Tuomet Jezus tarė Simonui: Nebijok, nuo šio laiko gaudysi jau žmones. Ir ištraukę laivus ant kranto, jie paliko visa ir sekė Jį.

TĒVAS LEONIDAS FIODOROW.

Rusų unitų egzarchas.

Tarp katalikų kunigų pavardžių, kuriuos neseniai bolševikų valdžia Maskvoje pasmerkė kalėjiman ant 10 metų, yra taipat rusų kat. kun. L. Fiodorow. Norime čia keletą žinių paduoti iš jo gyvenimo.

Kun. L. Fiodorow paeina iš pravoslavų šeimos, tėvo ruso, valdininko ir motinos graikų tautos, priešjės. Pabaigęs vidurines mokyklas ir dvasinę pravoslavų seminariją įstojo į pravoslavų dv. akademiją Petrapilyje. Čia caro sostinėje kaipo studentas susitiko su katalikų tikybos mokslu. Ant kiek žinoma tą progą davė katalikų vyskupo konsekracija šv. Kotrinos bažnyčioje; nes tokia iškilminga apeiga sutraukdavo daug ir pravoslavų į bažnyčią.. Susipažinęs su tos bažnyčios klebonu kun. J. Scislauskiu, pradėjo jaunas studentas tirinėti ir skaityti katalikų knygas, o pasekmės buvo tokios, kad trumpame laike paprašė kun. Scislauskiio, idant jį priimtų į Katalikų Bažnyčios narių skaitlių. Buvo dar prieš Mikalojaus II išleistą manifestą, kuomet buvo draudžiama po sunkia bausme pereiti iš pravoslavijos į katalikų tikėjimą Rusijoje. Todel kun. Scislauskas, gavęs slapta nuo atsivertusio studento katalikų tikėjimo išpažinimo, asmeniškai jį išvežė užrubežin ir perstatė Romoje šv. Tėvui, prašydamas toliaus globoti jauną studentą. Papa Pijus X pasiuntė Fiodorovą į Kolegiją Anagni, Leono XIII įsteigtą, kurioje jis per keletą metų užbaigė filozofijos ir katalikų teologijos kursą. Paskui dar metus mokinosi Friburge, Šveicarijos šalyje ir priėmė kunigo šventinimus po jurisdikcija Lvovo metropolito kun. Šeptyčio.

Aukšto mokslo teologui, turinčiam ryšių visur užrubežyje atsivėrė durys į platųjį pasaulį. Bet jisai panorėjo gryžti į savo Tėvynę, kad darbuotis savo žemėje del sujungimo atskilusių pravoslavų su Katalikų Bažnyčia. Prieš stodamas į darbą jisai įstojo į vieną aštriausiųjų vienuolių, Studytų Kongregaciją.

Ne vieną kartą turėjau geros progos aplankyti jį menkučame kambaryje: gulėjo bemažko ant pliko suolo, sausai pastininkaudamas, visą dieną pašvėsdamas maldai ir mokslui. Taip nuolatos savę varžydamas pasiekė didelio laispsnio dvasinės tobulybės ir šventybės.

Prieš pat pasauliniui karui prasidėsiant sugryžo Rusijon, kad imtis apaštalinio darbo. Bet iškilus karui Rusų valdžią metropolitą Šeptickį ir jo pagalbininką kun. Fiodorovą suėmė ir ištrėmė Sibiran. 1917 metais kilus Rusijoje revoliucijai abudu jiedu tapo paliuosuoti. Metropolitą Šeptickis tuomet sušaukė visus buvusius Rusijoje unitų kunigus, iš viso 8, ir tarėsi, kaip pradėti darbą.

Nutarta nuo Rusijos Ukrainą atskirti pavedant ją metropolitai Šeptickiui. O visą Rusiją pavesti Tėvui Fiodorovui, kaipo metropolitos vietininkui su egzarko titulu. Susitaręs tad su lotynų apeigų dvasiškija, pradėjo naujas egzarkas sunkų Rusijos atvertimo darbą. Įsteigtos tapo kelios naujos parapijos, keliose lotynų bažnyčiose įvestos pamaldos rytų apeigomis. Bet kilusi bolševikų revoliucija vėl sutrukdė gražų darbą.

Siaučiant badui, vargui ir visokiam persekiojimui Tėvas Fiodorov nenuleido rankų ir pamažėlį vis daugėjo gryžtančiųjų iš pravoslavijos į Kristaus Bažnyčią skaičius. Petrapilyje šv. Kotrynos didžiausioje bažnyčioje prisijėjo į-

vesti visas pamaldas rusų kalba ir rytų apeigomis, paliekant tiktai sumą po senovei, lotynų kalboje. Tiek jau buvo padidėjęs atsivertusiųjų skaičius. Už tą nepaprastą uolumą tokiose sąlygose šv. Tėvas Benediktas XV paskyrė Tėvą Fiodorovą šv. Sosto Protonotarijų. O rusų bolševikų valdžią uždarė ji kalėjiman.

Ir tas teismas, kuris sušaudė Petrapilio Vyskupo pagelbininką kun. Butkevičių, kurio neteisingumu pasipiktino visas pasaulis, nutarė ir tėvą Fiodorovą pasiųsti 10 metų į kalėjimą. Sovietų prokuroras Krilenko savo kalboje reikalavo jam ypatingai sunkios bausmės, vadindamas T. Fiodorovą ypatingai ištvermingu ir pavojingu bedieviškam komunizmui. Komunistų — žydų teismas pasiuntė jį į kalėjimą daugeliui metų, padaugindamas išpažintojų skaičių. Pirma rusų caras kankino kalėjimuose tokius vyrus, kaip metropolitą Šeptickį, T. Zierčaninov ir kitus už tai, kad jie pažinę tiesą ir tikrąją Kristaus Bažnyčią, norėjo ir savo brolius prie jos atvesti. Tėvas Fiodorov skaudžią ištarmę sutiko ramiai, su nusižeminimu, kaipo Dievo valios ir Apveizdos ženklą. Ir ne abejotinai, jo ir kitų išpažintojų kenėjimai ne nueis niekais.

Nuo amžių pritirtas Kristaus Bažnyčioje dalykas yra, kad persekiojimas tvirtina tikėjimą ir “Kentėtojų kraujas — krikščionių sėklą.” Tad reikia tikėtis, kad ir Rusija, tiek daug persekiojusi Katalikų Bažnyčią, susilauks gal nebužilgo tikrosios tiesos, prisidės prie tikrosios Kristaus Bažnyčios ir “taps viena avija ir vienas Ganytojas”...

Duok, Dieve, greičiau!

LAIŠKAS IŠ KLAIPĖDOS.

Talpiname čionai Vyr. Mažosios Lietuvos Gelbėjimo Komiteto laišką. Jį perskaitęs kiekvienas pamatys, kad Klaipėdiškiai pasirodo tikrai "džentelmonai." Ar kas pasinaudos Klaipėdiškių pakvietimu, mes nežinome; jei pasinaudos, gal neblogiausia padarys, nes patogesnės vietos visokiam bizniui, kaip Klaipėda, Lietuvoje nėra. Bet jeigu ir niekas iš Amerikiečių nepasinaudotų Klaipėdiškių pakvietimu, už gerą širdį ačių ir padėk jiems Dieve. Laiškas taip skamba:

Klaipėda, 17. 5. 23.

Gerbiami broliai ir Gerbiamos seselės
Lietuviai ir Lietuvės Amerikiečiai,

Mes pasiliuosavome iš svetimųjų ponystės, kuri mus virš 700 metų slėgė, mus niekino ir mūsų teisių neatbojo, vėgė ir kankino. Mūsų pasiliuosavime teikė pagelbą ap-
part Lietuvos Šaulių pasišventimo ir Amerikiečių dolerių pašelpa, labai didžios vertės. Atjausdami esą Amerikiečiams kalti ne vien tik dėkingumo, bet stačiai esame Jums kalti atsilyginti. Mes siūlome Jums, grįžti pas mūsų, į Klaipėdos Kraštą, kuris dabar yra autononė Lietuvos dalis, čion pasirinkti sau gyvenimą, ar tai ukį, ar tai fabriką, ar tai laivininkystę, ar tai amatą ir tt. Mes siūlome Jums visokius palengvinimus apsigyventi ir laukiame Jus sugrįžtant. Butų pageidaujama, kad pirm sugrįžimo mums praneštumėte raštu savo užsiėmimo projektą, kad mes čion Jums visukuo galėtumėm patarti.

Sveikiname Amerikiečius.

Maž. Liet. Vyriausias Gelbėjimo Komitetas

Pirmininkas, *Martynas Jankus.*

BLAIVYBĖ IR PROHIBICIJA.

Kas to nežino, kad blaivybė yra geras daiktas, kad girtybė begalės nelaimių žmoniemis pridaro.

Girtybės pasekmės.

Apsiskaičiusieji žmonės lengvai gali sužinoti kokias nelaimės atneša atskiram žmogui ir visai visuomenei girtybė. Bet visas girtybės nelaimės surinkti reikia daug laiko ir darbo, nes jų yra begalo daug. [Trumpai suėmus tuotarpu priseina prisiminti pamatinį šv. Rašto žodį:

“Broliai, prašau jūsų nepasigerkite, nes girtybėje yra paleistuvystė” — sako šv. Povilas. Paleistuvybė su girtybė sujungta atima žmogui sveikatą, turta, dorybę; padaro jį nenaudėliu — tinginiu, priveda per tai prie neturto, paskui daugelį prie vagysčių ir suktybių; proto nustojęs girtuoklis sugeba ir savę ir kitą nužudyti. Šeimynoje vargas ir nesutikimas, vaikų gadinimas; girtuoklių tėvų vaikai retai kada užgima ir išauga sveiko proto ir sveiko kuno. Dažniausia girtuoklių vaikai užauga puspročiais, liguistais, bet diduma jų dar jaunose dienose miršta.

Kuomet atskiri žmonės ir šeimynos per girtybę pakliuva į apsileidimą, neturta, paleistuvybę, vagystę, ligas ir neapykantą; kuomet per girtybę kūdikiai arba miršta, arba išauga tik tam, kad bepročių namus ir ligoninės bei kalėjimus užpildyti, kuomet girtybės nelaimė užkrečia didumą visuomenės, — tai tokia girta visuomenė turi suputi ir pamažu išmirdama pražuti. Kiekviena už tat tauta, kiekviena valstybė privalo pasirupinti, kad girtybė būtų panaikinta.

Bet kaip galima tokią įsisenėjusią ligą panaikinti? Atrodo kartais, kad negalima visai. O vienkart aišku yra,

kad reikia, jeigu norima, kad šalis nežūtų. Tad ir mėginama visaip.

Ir čionai, taip kaip ir visuose kituose klausimuose katalikų nuomonė skiriasi nuo nekatalikų receptų.

Protestonų ir bedievių budai.

Socialistai bedieviai ir protestonai pusbedieviai nutarė uždrausti žmoniams gerti ir užbaigtas kriukis. Bet uždraudimai įstatymais ir bausmės nors smarkiausios nedaug tepagelbėjo. Seniaus pravoslavai rusai turėjo įstatymą, kad už tabokos rukymą buvo išraunamos žmogui nosės uoslės. Bet dabar niekur nėra tokių gerų papirosų, kaip kad Rusijoje buvo. , Nepasisekė bausmės, nes žmonės netikėjo, kad nevalia, kad nereikia rudyti. Tas pats ir su gėrimo uždraudimu.

Rusijoje, Finlandijoje, paskutiniu laiku Amerikoje įvesta prohibicija, uždrausta gerti ir gėrimus pardavinėti. Ir tuom pačiu laiku gal niekur nėra tiek girtybės ir tiek nelaimių iš girtybės, kiek tuose prohibicijų kraštuose. Ką gi daryti? Ar gi rankas nuleidus leisti, kad žmonės girtybėje suputų?

Katalikų nuomonė.

Kuomet Amerikoje pradėta įvesti prohibiciją, katalikų vyskupas kardinolas Gibbons visų Amerikos katalikų vardu pasakė: "Pirma žmonės išmokykite, kad gerti negera, paskui drauskite." Tyčiojosi ir pyko protestonai tuomet visi. Dabar jų pačių jau dauguma suprato, kad uždraudimas daugiau nelaimių atneša negu gero. Nors Amerikoje mes įstatymų dorai katalikiškų patys negalime praveisti, bet visgi įdomu, kaipgi Lietuvoje reikėtų su girtybės liga apsidirbti?

Lietuvoje, vokiečių laikais, o paskui rusams užėjus,

kuomet jokio visuomeninio darbo dirbti nebuvo galima, kuomet naudingo dalyko negalėjai žmoniemis aiškinti ir žmonės nubiednieję negalėjo brangios degtinės nusipirkti, — tuomet Lietuvoje prasidėjo tas pats mušainės, tenai “samogonka” vadinamos, dirbimas po namus. Įsisteigusi Lietuvos valdžia padarė du dalyku. Leido pardavinėti visur degtinę, rimtai padarytą fabrikuose, ne taip pavojingą, kaip naminę; ir draudė smarkiai visokį slaptą dirbimą ir gėrimą naminės. Naminė visuomet sveikatai yra pavojingesnė, negu grynoji fabrikuose darytoji degtinė. Leido tad valdžia gerti kiek nori “krominės” ir baudė ir turtą atimdama ir į kalėjimus sodindama už dirbimą naminių nuodų. Pirma reikėjo apsaugoti žmonių gyvybę nuo nusinuodijimo naminia, paskui rupintis blaivybės įvedimu.

Monopolis.

Per trys metus naminės dirbimas tapo sustabdytas, bet karčemių už tat neapsakomai priviso. Ką gi toliau daryti? Atpratinus žmones nuo naminės, reikia mažinti karčemas. Reikia imti valdžiai visą degtinės pardavinėjimą į savo rankas ir teleisti kiekviename miestelyje po vieną degtinės pardavinėjimo vietą. Reikia įvesti panašiai, kaip Rusijoje, kad buvo, monopolį. Bet ne tokį, kokį turėjo rusai. Rusijoje valdžia rupinosi iš degtinės monopolio imti sau milžinišką pelną nugirdydama žmones. Kuomet Tėvas Kazimieras Kapucinas savo misijomis buvo panaikinęs daugelyje vietų Lietuvoje girtybę tiek, kad monopolio pardavinėtojas nė algos sau negalėjo uždirbti, tuomet valdžia uždraudė Tėvui Kazimierui misijas laikyti. Lietuvoje įvedus degtinės monopolį, reikėtų rupintis, kad žmonės greičiau suprastų, kad gerti yra negeras dalykas. Iš pelno nuo degtinės reikėtų skleisti po žmones blaivybę. Remti tais

pinigais Blaivybės D-jas, leisti blaivininkiškus laikraščius, daryti paskaitas, mokyklose vaikams duoti blaivylės regulierias pamokas ir kalti nuolatos į žmonių sąmonę, kiek tai nelaimių sveikatai, dorai, turtui ir tautai atneša girtybė.

Tas jau pradėta daryti. Nuo pabaudų blaivybės D-jos gauna 20 nuošimčių. Nors tai per maža, bet tą sumą galima bus padidinti praturtėjus valstybei.

Įvedus monopolį, pelnas padidės ir blaivybės platintojai galės įplaukų daugiau turėti ir darbą plačiau pavaryti.

Pirma įtikinti, paskui uždrausti.

Kuomet šitaip įtikinus žmones, kad gerti yra negerai, pasiseks didumą tikrų blaivininkų padaryti kokiam nors valsčiuje, tuomet jau lengva praveisti valsčiuje įstatymą, kad ir ta paskutinioji valdžios karčiama butų uždaryta. Kada patys žmonės valsčiuje praves tokį nutarimą, jie ir padės saugoti, kad jų įstatymas nebutų laužomas. O likusiai girtuoklių daliai priseitų tuomet važiuoti į kitą valsčių degtinės nusipirkti. Kol išsirengs nuvažiuoti kartais ir noras išsigerti praeis. Tuom labiau, kad ir tas kitas valsčius gali susiprasti savo "monopolį" uždaryti.

Ir taip pamažu, per ilgą laiką bet nenustodamai dirbant tikrai bus galima įtikinti, o įtikinus jau įstatymu prilaikyti, kad nė naminė, nė "krominė" nenuodytų žmonių kuno ir dvasios.

Tas Lietuvos tikrasis blaivinimas per susipratimo kėlimą, o ne per kvailus rašytus bet gyvenime nepildomus įstatymus bus įvykintas už kokios 10 metų, jeigu katalikų sumanymo Lietuvoje bedieviškieji karštakošiai nepajėgs suardyti.

KATALIKŲ BAŽNYČIOS PRIEŠAI.

Jų yra begalo daug šiandieną visame pasaulyje. Jų visų darbų negalima surašyti, nes netelpa vieno žmogaus atmintyje. Bet nors jų tokia daugybė, katalikai yra ramūs. Jie žino, kad jų Bažnyčia ant uolos pastatyta, Kristaus galybe remiasi ir pragaro galybės Jos nepergalės. Bet savo priešus ir jų kovos budus reikia pažinti, kad ne kaltintų Dievas katalikų už tai, jog pasitikėdami Dievo galybe patys tingėjime paskendo. Katalikų susipratimas ir išmintis, darbštumas ir pasišventimas su Dievo stebuklinga galybe sujungtas apgalės visoki melą ir neteisybę, stiprins nuolatos Bažnyčios galybę ir tuom pačiu milijonus žmonių iš apgaulės paliuosavus nuves į amžiną gyvybę.

Čionai paduodame trumputį senesniųjų Katalikybės priešų sąrašą; į jų darbus pažiūrėję galime pažinti, kad jie dirbo savo darbą lygiai taip pat, kaip dirba ir šiandieniniai priešai.

Herodas, žydų karalius, kriaugerys, paleistuvis, neteisingsai valdžią per žudynės užgriebęs, pabūgo gandų apie užgimusį Kudikį. Liepė tad išžudyti tukstančius nekaltų vaikelių, manydamas, kad liuosiau galės žydų šalį milžti ir paleistuvauti be kliučių. Galų gale gyvas supuvo.

Dabar Herodai nebenešioja karališkų titulų, bet jie esti kartais prezidentais, sėdi parlamentuose ir Seimuose, buna ministeriais ir aukštaisiais valdininkais.

Judas, pardavęs Jezų už \$15.00. Dabar jie vadinasi "kunigbuviais," Lietuvių tarpe yra tokių kokie 5. Amerikoje kartais jie pasiivadina "niezaliežnikais."

Pilotas, grynas stabmeldis, bedievis, nežinantis, kas tai yra tiesa. Kad savo vietą ir politiką išgelbėti, nuteisė Jezų, apie kurį pats sakė, kad Jame kaltės neranda. Dabar-

L A I V A S

12

tiniai pilotai politikos partijose ir teismuose, nors nežino, kokia yra tiesa, nors numano kartais, kad negarai daro, vienok neturi drąsos eiti teisybės keliu.

Herodas Agrippa, karalius, kurs šv. Jokubą išdavė nužudyti, norėdamas miniai įtikti. Garbės jieškotojai, minioms pataikaudami, šiandieną žudo tiesą ir teisybę. Didžiausieji minioms pataikautojai visuomet buvo socialistai.

Neronas, Rymo imperatorius, įsakė padegti Rymą, kad but ko pasižiurėti. Kad savo beprotiškumą pateisinti prieš nuskriaustus žmones, verė visą kaltę ant krikščionių ir tukstančius jų liepė nužudyti. Visi bedieviškieji revoliucionieriai, dabartinieji bolševikai Rusijoje lygiai taippat daro.

Julijonas Apostata, Rymo imperatorius, buvęs krikščionis, paskui atsimetęs raštais ir įstatymais ardęs ką tik išaugusią krikščionybę. Labiausiai buvo užsipuolęs ant katalikiškų mokyklų. Taip dabar daro buvusieji krikščionis — socialistai ir laisvamaniai.

Mohamedas, mohametonų tikėjimo įsteigėjas, leido savo pasekėjams pačių kiek nori turėti, bet vyno gerti smarkiai draudė. Katalikus, nenorinčius savo tikėjimo atsižadėti žučė ir tas žudynės “šventuoju karu” vadino. Ar nepanašu trupučiuoką į Amerikos protestonus prohibicionistus, kurie divorsus leidžia, o gerimus draudžia. Tik tuotarpu jie per silpni, kad katalikams “šventąjį karą” paskelbti.

Liuteris, paleistuvis ir girtuoklis kunigbuvis, sukurstė žmonės prieš ponus, o paskui kunigaikščius ragino sukilusius žmonės “šaudyti, kaip šunis,” kunigaikščiams leisdamas Bažnyčios turtus vogti. Nes pats už tai gavo jų dalį ir didelę įtaką politikoje. Liuterio darbai primena ir Judą — pardavėją ir socialistų taktiką ir bolševikų darbus.

Henrikas VIII, 8 pačių vyras, Anglijos karalius, kru-

vinu budu panaikinęs Anglijoje katalikybę ir sutvėręs „tautišką“ Anglijos bažnyčią. Tautininkas ir niezaliežninikas, jis pats savę paskeltė Anglijos „popiežių,” kaip Mikus savę „vyskupu.”

Elzbieta, Anglijos karalienė, Henriko VIII duktė, tukstančius katalikų kunigų ir šimtus savo politinių priešų išžudžiusi, mokėjo savo nužudytas aukas kriaugeriais apšaukti. Atsižymėjo paleistuvavimu su kareiviais. Socialistinė ir bolševikinė spauda lygiai gražiai moka šiandieną meluoti skųsdama pasauliui nekaltai persekiojamus katalikus.

Kromvellis, Anglijos diktatorius, protestonas — puritanas, vadas protestoniškos sektos, kuri sakėsi griežtai — kietai pildanti visus Kristaus įstatymus. Naikino ugnimi ir kardu katalikybę, ypač nelaimingąją Irlandiją kraujuose paskandino. Skelbdami savę tiktai teisingais Kristaus paseslėjais, pilni neapykantos ir žvėriškumo Kromvellido dvasia atsiduoda dabartinieji biblistai. Jų neapykanta ir savęs aukštinimas matytis iš jų raštų. Darbai jų pasirodytų tuomet, kad jie valdžios pasigautų.

Volteras, rašytojas — melagis, išradęs garsiąją taisyklę, kurią ir savo pasekėjams įsakė vartoti kovoje su katalikybe: „Meluokite ir šmeiškite nuclatos, iš to vis kas nor pasiliks.” Bedieviškosios spaudos patriarkas.

Napoleonas, vienas didžiausiųjų karo vadų. Savo galybės viršunėje liepė išmušti medalį su parašu vienoje pusėje: „Tau, Dieve, dangus.” antroje pusėje: „O man žemė.” Kalėjime laike šv. Tėvą per ilgus metus. Krauju užpylęs pasaulį sunaikino daugybę valstybių. Imperialistiniai karingi patriotai, kitų tautų teisės mindžiojantieji dabar taip daro. Nesenai taip darė Vokiečiai, dabar taip

L A I V A S

14

daro Francuzai, ir lenkai. Napoleonas pats užbaigė savo dienas kalėjime....

Tai ne visa litanija, tai tik trumputis pamirėjimas žymesniųjų. Visi jie žuvo ir jų darbai. Katalikų Bažnyčia iš požemių, persekiojama, išaugo į 305 milijonų galybę. Ir auga kas dieną.

— Ir vis yra dar kvailių, kurie mano, kad apgalės Kristų!...

K A S G I R D Ė T I ?
Lietuvoje

Klaipėdos kraštui Lietuva suteikė autonomijos. Ministrų pirmininkas nuvykęs Klaipėdon paskelbė klaipėdiškiams naują konstituciją. Sulyg tos konstitucijos Klaipėdiškiai bus vienykėje su Lietuva, bet savo vidaus reikalus galės apsirūpinti patys.

Ambasadorių Taryba žadanti protestuoti prieš tą autonomijos suteikimą Klaipėdai. Kam, girdi, nepasiklausus toks žingsnis padarytas. Paprotuos, mes parašysime aiškinimą, gal dar jie protestuos, mes vėl aiškinsime. Bet Klaipėda vistiek jau Lietuvos.

Vilniuje lenkų valdžia norinti esančią tenai lietuvių gimnaziją sulenkinti. Lietuvių dvasios lenkų kalboje einantis tenai laikraštis "Ziemia Ojczysta" vėl uždarytas. Lietuvių švietimo draugija "Rytas," nežiurint lenkų persekiojimų, veikia. Šįmet steigia Vilniuje vasarinius mokytojų kursų.

Kauno milicija gavusi gražius uniformus.

Liet. Valdžia vasario mėnesyje gavusi įplaukų 16 milijonų litų. Išlaidų buvę 7 milijonai. Tokių būdu pelno ualike vasario mėnesyje 9 milijonai litų.

Kitur.

Lenkijoje netik baltguzių bet ir ukrainiečių atstovai į Seimą suimti ir atiduoti teisman už tai, kad nori Ukrainai nepriklausomytės. Bloga, kuomet savo Seimo narius reikia kalėjiman kišti.

Lenkai susipešė su Dancigo laisvuoju miestu. Bijoma karo.

Isanijoje bedieviai negalėdami teisėtai rinkimais nieko padaryti, nes jų tenai nedaug, siaučia iš pasalų. Užmuštas tapo kardinolas Soldevilla y Romero, Saragossos arkivyskupas. Nekuriuose vietose jie padarė katalikams kruvinas riaušės.

Francija nuo vokiečių negali išgauti to, ko norėtų. Pirma reikalavo apie 100 bil. auksinių markių, dabar nusileidžia jau iki 50 bilijonų. Bet ir tai vargu gaus. Anglai nepadeda, o jie patys neišgali nuo vokiečių nulupti.

Amerikoje New Yorke valstybėje panaikintas prohibicijos įstatymas. Tai reiškia, kad New Yorke valdžia nesirupins prohibicija. Tuomi gaus rupintis federalė valdžia iš Washingtono. Chicagoje įneštas sumanymas padaryti panašiai. Kuomet didumoje valstybių bus pravesta tokie įstatymai, tuomet prohibiciją priseis visiškai panaikinti.

Vyriausias Amerikos teismas nusprendė, kad persekiojimas svetimų kalbų ir tikybos privatinėse mokyklose yra priešingas konstitucijai. Tokiu budu nekurių valstybių protestonų mėginimai uždaryti katalikų mokyklas ir varu varyti amerikonizaciją, nuėjo niekais.

Plieno karalius ir darbininkai.

— Amerikos didžiausiųjų plieno dirbtuvių “karalius” p. Gary, plieno fabrikų savininkų suvažiavime turėjo prakalbą. Tenai jisai karštai, karštai kalbėjo apie tai, kad

visos pasaulio ligos gali buti pagydytos Kristaus mokslą vykinant. Jis buvęs šv. Žemėje, daug skaitęs šv. Rašto, dauv mąstęs, ir esąs tikras, kad tol nebusią pasaulyje ramybės, kol Ramylės kunigaikščio įsakymai nebusią visur vykdomi. Kalbėjo žmogelis iš širdies, nes pabaigęs kalbą net apalpo.

Kad žmogus kalbėjo giliai įsitikinęs, negalima abejoti. Ir pasakė jisai šventą tiesą. Bet p. Gary yra nekatalikas, jis yra protestonas. Jis nežino ir negirdėjo, kad sulaikymas darbininkams priderančio jiems užmokesnio, kad darbininkų skriauda yra viena iš didžiausiųjų nuodėmių. Jis tame pat suvažiavime kalbėjo ir visi nutarė, kad plieno dirbtuvėse darbininkai privalo dirbti 12 valandų į dieną. Ir pasidaro juokinga, jei ne liudna išvada. “Kristaus mokslas yra tiesa, pagal jo reikia tvarkyti viską. Taigi darbininkai tegul dirba pragariniame karštyje, kur geležis tirpsta iš karščio, visą 12 valandų”.....

Taip buvo, taip bus, kad visi tie pasaulio “gydytojai,” ar jie protestonai turčiai, ar jie socialistai bedieviai, kuomet imasi pasaulį gydyti, be Katalikų Bažnyčios mokslo žinojimo, tik savo “mąstymais” vadodamies, visuomet nu-eina šunkeliais. O žmoniem per tai skriauda....

